

Bericht van de prelaat (oktober 2023)

Mijn geliefde dochters en zonen, moge Jezus jullie behoeden!

De viering van de bisschoppensynode is, zoals te verwachten, in sommige media onderwerp van verschillende nieuwsberichten en commentaren. Behalve het gebed voor deze gebeurtenis in de Kerk, waartoe ik jullie in mijn vorige boodschap heb uitgenodigd, wil ik jullie nu kort voorstellen om over enkele aspecten van de goddelijk-menselijke werkelijkheid van de Kerk na te denken.

Vóór andere overwegingen wil ik beginnen met eraan te herinneren, in woorden van onze Vader, dat 'de Kerk is dit: Christus die onder ons aanwezig is, God die naar de mensheid komt om haar te redden, die ons door zijn openbaring roept, met zijn genade heiligt, en ons in de kleine en grote strijd van het leven van alledag met zijn voortdurende hulp ondersteunt' (*Christus komt langs*, nr. 131). Gezien deze identiteit van Christus met de Kerk kunnen we de bekende en krachtige uitspraak van de heilige Cyprianus begrijpen: 'Niemand kan God als Vader hebben als hij de Kerk niet als Moeder heeft' (*Over de eenheid van de katholieke Kerk*, 6).

De Kerk is Christus en ook wij mensen zijn Christus omdat wij door het Doopsel bij Hem zijn ingelijfd; en in dit menselijke element zijn er, samen met zoveel heiligheid, ook veel uitingen van de menselijke zwakheid aanwezig. Een zwakheid – van onszelf en van anderen – die geen afbreuk mag doen aan de kracht van ons geloof in het belijden van de '*una, sancta, catholica et apostolica Ecclesia*' (een, heilige en apostolische Kerk).

Onze liefde voor het Werk is noodzakelijkerwijs verbonden met onze liefde voor de Kerk. Onze Vader zegt ons met een katholieke, universele bedoeling: 'Mijn kinderen, we kunnen niet alleen naar het Werk kijken: we kijken eerst en altijd naar de heilige Kerk' (*Brief 14-9-1951*, nr. 27).

Sint Augustinus zei altijd dat 'de Kerk de met God verzoende wereld is' (*Preek 96*, nr. 8); dat wil zeggen dat zij voortdurend bezig is de wereld met God te verzoenen. Dit is de grote apostolische zending van allen in de Kerk, in een wonderbaarlijke eenheid in de verscheidenheid van de ontelbare instellingen en initiatieven. De wereld met God verzoenen impliceert de vrede te brengen in deze wereld, die zo verscheurd is door verdeeldheid en oorlogen, zoals de huidige tussen Oekraïne en Rusland en de meest recente in het Heilig Land. Laten we nauw verbonden blijven met de hele Kerk

in het smeekgebed voor de vrede, dat uiteraard nadrukkelijk deel uitmaakte van mijn gebed in Fatima op 5 oktober jongstleden. Laten we in het bijzonder edelmoedig deelnemen aan de dag van gebed, vasten en boetedoening die paus Franciscus heeft uitgeroepen op 27 oktober.

En laat niet na om ook te bidden voor de huidige bestudering van de Statuten van het Werk, zoals ik jullie gevraagd heb te doen in het bericht van afgelopen september.

Met al mijn genegenheid zegen ik jullie,

jullie Vader